

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Revizija ustave v Srbiji. *)

Veliko veselje je bilo zavladalo po vsej Srbiji, ko je bil kralj poklical Ristića na krmilo. Podobno veselje je vladalo mej radikalno stranko, ko se je poklical njen pristaš na vladno krmilo. Toda v obeh slučajih je bilo veselje le kratko. Pokazalo se je, da kralj Milan ni imel resne volje, nastopiti drugačno politiko, nego mu jo je bil predpisal tedanji ljubljenec njegov Garašanin. Hotel si je le pridobiti liberalce in radikalce za načela svoja in tako utrditi si prestol svoj, ki se je pa bil že večkrat precej omajal. Ko se je pokazalo, da bi liberalci in radikalci začeli izvrševati svoj program, da torej neso voljni popustiti svojih teženj, je je kralj hitro odslovil. Ristića je odstranil s pomočjo radikalcev, ki zaslepljeni neso umeli, da je kralj hoče le zlorabiti v namene svoje, radikalno ministerstvo je pa odpravil z izgovorom, da so njega nakane nevarne za državo.

Jednako veselje, kakor je bilo zgoraj omenjeno, vlada sedaj v Belemgradu, ko je vladar obljubil revizijo ustave. Posebno mej radikalci je velika radost. Liberalci stvari nekoliko treznejše sodijo, kar že dokazuje, da njih glavni list še ni ničesar spregovoril o kraljevem manifestu. Predvčeraj zvečer je bila v Belemgradu velika razsvetljava in baklada, katere se je udeležil cvet inteligence naroda. Kralj je s prestolonaslednikom prišel na balkon in velika množica ga je z veseljem pozdravljala. V imenu Belgrajskih meščanov pozdravil je kralja veletržec Pavlović zahvaljujoč se mu, da se je odločil za revizijo ustave, zagotavljajoč, da bodo pri tem delu vsi podpirali vladarja. Kralj mu je zagotavljal, da je njegova jedina želja, osrečiti narod, kakor le želi kdo, ki je sam nesrečen, osrečiti druge. Delati hoče le za blagor in velikost Srbije. Priporočal je pa vsem strankam slogo.

Sedaj, ko še odsek za revizijo ustave, kate-rega je kralj na željo vlade pomnožil za 15 članov

*) Članek je zastarel in nema danes več pravega interesa. A ker je bil zaplenjen in ker sta deželno sodišče in nadsodišče v Gradci konfiskacijo odklonili, je že zaradi tega vreden, da ga „in perpetuum rei memoriam“ ponatisnemo in tako čitateljem pokažemo, kaki članki se v nas konfiskujejo. Ured.

in mu imenoval 12 tajnikov, ni začel dela, je to veselje pač prezgodnje. Kdo ve, če kralj ne želi z revizijo ustave le dobiti večjo moč v roko. Saj se dosedaj tudi ni oziral na ustavo. Malokatero volitve so se vršile svobodno. Če mu večina ni bila po godu, je hitro razpustil zbornico, ki bodi le njemu poslušno orodje.

Tudi sedanja srbska ustava ni slaba, volilna pravica je precej razširjena. Dobro bi se bilo lahko vladalo s sedanjo ustavo, da se ni vedno pristranski tolačila in zlorabila. Njena jedina napaka je bila, da je kralj imenoval četrtino članov. Pa ta napaka bi se niti čutila ne bila, da je Milan res ustavni vladar. Z imenovanjem kroninih deputatov, naj bi ne bil popravljal izida volitev, kakor je navadno delal, temveč vselej poklical v zbornico le po nekaj zaslužnih mož raznih strank.

Bog ve, če nova ustava ne bode imela kake podobne pomanjkljivosti, za katero še njeni stvaritelji dobro vedeli ne bodo, a se bode pozneje pokazala.

Morda bodo upeljali dve zbornici. Tu je zopet nevarno, če bode kralj imenoval vse člane ali pa večino članov višje zbornice. To bi mu dalo novo orožje v roko, da bi vladal s parlamentom neparlamentarno. Vse nepovoljne mu sklepe dolenje zbornice bi gorenja zavrgla. Kralj bi na videz pri tem bil čisto neutralen, in razpustil bi skupščino, ker bi se zbornici sporazumeti ne mogli, kar bi morda še obžaloval. Morda kdo poreče, saj tudi v Avstriji, Angliji in Italiji vladar imenuje člane višje zbornice, a vendar parlament posluje precej povoljno. Tu je omeniti, da so v teh državah strogo ustavni vladarji in do gorenje zbornice navadno dosti ne upljajo. Drugače bi bilo v Srbiji, kjer kralj hoče absolutno vladati in vlada tako strastno nasprotje mej strankami. Vsaj vidimo celo na Danskem, kjer je narod bolj izobražen nego v Srbiji, kako kralj tepta s tem ustavo, da se poslužuje v boji parlamentom jedne zbornice proti drugi. Kaj podobnega utegne doživeti še Srbija.

Vse stranke se pripravljajo za volitve. Radikalci bodo povsod postavili kandidate svoje. Vsem vladnim organom razposlal se je ukaz, da naj se ne utičejo v volitve. Ker je pa v Srbiji že navadno,

da se izda kak nasprotni tajni ukaz, liberalci in radikalci nič prav ne zaupajo, da bi se uradniki ravnali po kraljevej obljubi, in osnovali so kontrolne odbore, ki je bodo nadzorovali in zaradi vsacih nepravilnostij se takoj pritožili pri kralji. Pa vzlic temu bodo težko volitve svobodne. Zaradi tega nam ni zameriti, če mislimo, da je veselje v Belemgradu prezgodnje, kajti vse zlo ne tiči v ustavi, ampak kje drugej.

V Ljubljani 28. novembra.

O novem nemškem vladarji, o cesarji Viljemu II., govorilo se je in trdilo, ko je bil še cesarjevič, da bode bojevit in ko je v znani napitnici Braniborcem, naslanjajoč se na besede Bismarckove v državnem zboru, govor svoj začel s ponosnimi besedami: „Mi Braniborci bojimo se Boga, sicer pa nikogar!“ zmatralo se je to za izraz posebno bojevitega vojaškega duha. Še bolj se je to mnenje podkrepilo, ko je pri drugi priliki z veliko emfazo zatrjeval, da bodo prej vsi nemški voji in vseh 45 milijonov prebivalcev Nemčije na bojišči („auf der Strecke“) ležalo, nego se bode odstopil le jeden kamen nemških trdnjav, le jedna ped nemškega ozemlja.

No, kakor se kaže, se je v poslednjih mesecih ta bojevitost malo ohladila. Sicer je Viljem kmalu po nastopu na prestol odplul z vojnim brodovjem v Peterburg in potem prepotoval skoro vso evropsko celino od baltskega morja do divnega Napolja, a poleg tega potovanja, kateremu v vsej svetovnej zgodovini ni sličnega ni bilo nobene bojevite izjave več. Z radovednostjo pričakovani prestolni govor giblje se v odlično mirnem tiru, tako da sami Berolinski listi pišejo, da veje iz njega nekaka resignacija.

Opažalo se je, da v prestolnem govoru Rusija ni bila izrecno omenjena, a ta nedostatek popravil se je te dni, ko je mladostni prestolonaslednik ruski, vračajoč se iz Kodanja, pohodil tudi Berolin. Viljem II. sam pozdravil ga je na kolodvoru in spremil na veleposlaništvo rusko. Berolinci, ki se še neso bili iznebili presenečenja, da je pri državnega zbora otvoritvi kompanija vojakov prikoralala v dvorano in za ilustracijo novodobnega parlamen-

LISTEK.

Zarota v verzih.

Zgodovinska povest.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; Poslovenil Rozinský.

(Dalje.)

Te njene besede nemilo so zadele Panina. In odgovoril je: „Carska milost, za varnost princa, bodisi v katerem koli pogledu, jamčim z davno udanostjo, da tudi z glavo svojo.“

Tako je govoril mož, ki je ravnokar hotel donesti velikemu knezu poročilo, kdaj da počí revolucija.

Nadaljeval pa je še tako-le: „Nikakor pa ne morem pri tej priložnosti prikriti žalosti svoje, da nekatere osebe neprenehoma vznemirjajo milostno vladarico mojo z raznovrstnimi izmišljotinami, samo da bi si na tak način pridobivale zaslug, češ, kako pozorno skrbé za varnost njeno.“

Te besede namenjene so bile Potemkinu, kojemu grof Panin ni bil naklonjen, ker zrl je v njem jedino le klativiteza in nezaslužnega povišenca.

Carica uganila je takoj, koga meni grof z le-

temi besedami, — in obličje potemnelo jej je za trenotje.

Zdaj se pa vendar zgane tudi grof Orlov, pripoznajoč, da ima v tem trenutji najpripravnejšo priložnost, da napade Potemkina. Dejal je: „Dà, carska milost, so osebe, ki se hlinijo najbolj verne in udane; ako bi pa carska milost poznala skrivna njih dejanja, spoznala bi hipoma velik razloček mej besedami in resničnimi dejanji.“

„Aj, gospod grof, bi mi li mogli dokazati ta razloček?“ odvrnila je Katarina skoro napol šaljivo.

Orlov pripravlja se k najdrznejšemu činu; globoko se prikloni ter podá carici pismo Hedvike Bránicke.

Carica je ostrmela; vsprejme list, a komaj ga pogleda, zbledé jej lica in silno se razburi. Očesi sta jej lesketali od jeze, — in prsi dvigale so se močno in hitro. Dušo njeno pa je prešinjala misel: „On, ki sem ga iz prahú povzdignila k sebi, on da mojo ljubezen prezira, da me vara, goljufá?“

Todà koj se je zopet ukrotila ter dejala s prisiljeno mirnostjo: „Od kod imate ta list, grof?“

Orlov pa je odgovoril samo: „Po naključji.“

Še jedenkrat preletela je carica pismo s pogledom svojim.

Nikdo ni izpregovoril.

Panin, ki ni znal o vsem tem ničesa, s strmečimi očmi pogledoval je Orlova.

Carica pretrgala je tihoto z vprašanjem: „Morem li obdržati si ta list?“

Orlov se je poklonil.

„Hvala vam, grof,“ dejala je Katarina. Obrnivši se k Paninu popraša ga z umetno mirnodušnostjo: „Ste li že bili danes pri velikem knezu Pavlu?“

„Ravnokar sem bil na poti k njegovi visokosti, ko nas je cesarost k sebi poklicati blagoizvolila. Hotel sem oddati njegovi visokosti to pesen“, odvrnil je Panin ter izvlekel iz žepa „Henriado“, kazaje jo carici.

Grof Orlov tresel se je od strahú.

Carica vzame knjigo v roko, a ko prečita naslov, vsklikne: „Aj, Voltairova Henriada!“ Poznam to izvrstno pesen. In preobračala je nevedoma liste knjigi.

Grofu Grigoriju Orlovu zastajala je kri v žilah; pretresale so ga silne bolesti.

Načrt revolucije bil je zdaj v rokah carice same.

tarizma s kopiti pušk udarila na gladki parkét, pokazal se je tem povodom nov prizor. Za kočijo, v katerej sta se vozila Viljem in carjevič, dirjal je oddelek konjikov „Gardes du Corps“ kot posebna odlika za došlega gosta.

Sijajni vsprejem, ruskega prestolonaslednika tolmachi se tako, da to ni samo izraz sorodnih čustev, marveč, da hoče Viljem II. pokazati, kako mu je prijateljstvo Rusije pri srci. Kakor je carja Aleksandra III. odlikoval s tem, da je njega prvega obiskal mej vsemi potentati, tako tudi sedaj sina njegovega, vsprejemši ga z nenavadnim vojaškim sijajem. Stoletne vezi sorodstva in interesov še neso popolnoma ob veljavo in Viljem II. še ni pozabil želje, ki jo je ded njegov Viljem I. izrekel na smrtni postelji: da treba s carjem ruskim vedno ozirno ravnati, ker bode to dobro za Nemčijo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 28. novembra.

Brambeni odsek **državnega zbora** je končal posvetovanja o vojnem zakonu. Poročevalec grof Kinsky je že odseku predložil poročilo. Ker vlada želi, da vojni zakon pride kmalu v drugem branji v zbornici na vrsto, se je poročilo že tiskalo in se danes razdeli mej poslance. Drug teden začne zbornica posvetovanja o vojnem zakonu. Debata najbrž ne bode dolga in bodeta zakon še do božiča vsprejeli obe zbornici. Ako predloge Ogrji kaj ne premene in tako stvari ne zavlečejo, bode novi vojni zakon z novim letom že lahko stopil v veljavo.

Češki vseučiliščniki so imeli shod v auli vseučilišča in se posvetovali, kaj jim je storiti glede novega vojnega zakona. Rektor Studnička je dokazoval, da nov vojni zakon nema nikake ponemčevalne tendence. Če se hoče ponemčevati, treba dveh, jednega, ki ponemčuje, drugega, ki se pusti ponemčevati. Tega pa ni verjeti, da bi bili dijaki mehki kakor testo, da bi se dali germanizovati. Če bi pa bilo učenje nemščine in drugih tujih jezikov nepatrijotično, bil bi kardinal Mezzofanti najslabši Italijan. Več dijakov je govorilo proti poostrenju določeb za jednotne prostovoljce. Če se pa že vsekako morajo te določbe poostri, naj bi se vsaj olajšal častniški izpit in bi se dovolilo napraviti ga v materinščini. Znanje nemščine naj bi se le v toliko zahtevalo, kolikor treba za službo. Sklenila se je resolucija v tem zmislu, ki se bode izročila poslancu Heroldu, da jo izroči zbornici poslancev.

Solnograški deželni odbor vprašal je po naročilu deželnega zbora vse kmetske občine, ali želé, da se spremeni deželnozborski volilni red tako, da bi tudi kmetski volilci direktno poslance volili. Volitev bi se vršila v krajih, kjer so okrajna glavarstva. Večina občin se bode najbrž izrekla proti taki spremembi volilnega reda, katera bi kmetskim volilcem napravila novih stroškov. Konservativci tudi močno agitujejo proti direktnim volitvam, kajti potem bi volilci iz oddaljenih gorskih občin, ki so največ konservativne, ne mogli priti vsi k volitvi, dočim bi volilci blizu mest, ki so pa bolj liberalni, lahko vsi prišli volit.

V saboru **hrvatskem** začela se je budgetna debata. Opozicijski govorniki vsi hudo napadajo vlado. Budgeta jej ne morejo dovoliti, ker nemajo zaupanja v njo. Tudi je budget tak, da ga noben hrvatski rodoljub odobravati ne more. Za notranje zadeve, to je za policijo, zahteva se trikrat toliko nego za šolstvo. Na Hrvatskem je ni svobode, trdil je dr. Ambruž, kajti vlada je iz občin naredila po-

licijske organe. Ne investuje se ničesar, ker vlada potrebuje denar za žandarje, ki razširjajo madjarsko državno idejo. V deželnem zboru ima vlada prvo in zadnjo besedo.

Vnanje države.

Nekateri klerikalni italijanski in francoski listi poslednji čas objavljajo vesti, da hoče **papež** ostaviti Rim. Te vesti pa neso osnovane in so jih glasila papeževega stola samega že opovrgla.

V **Srbiji** se sedaj vrše po kmetskih občinah volitve volilnih mož. Če je verjeti vladnim izvešjem, je izid za radikalce neugodnejši, nego je bil pri poslednjih volitvah za navadno skupščino. Dosedaj so radikalci pridobili večino v polovici občin. Če bodo radikalci sami imeli v zbornici večino, odločila bode mesta. Volitve poslancev vršile se bodo v nedeljo. Mesta volijo 88, kmetske občine 540 skupščinarjev.

V **ministerskem svetu francoskem** naznanil je vojni minister, da bode treba za izredne vojaške potrebščine 912 milijonov. Od teh se je že za 1887 in 1888 dovolilo 228 milijonov, 138 milijonov postavilo se bode v budget za bodoče leto, 546 milijonov se bode razdelilo na prihodnja leta. Res velikanske vsote požro vojne priprave Francoske. Zato je pa tudi pričakovati, da bode v bodočej vojni Francija bolje pripravljena, nego je bila 1870. leta.

Dopisi.

Iz Ribniškega okraja 25. novembra.

[Izv. dop.] Mej mnogovrstnimi in najbolj zanimivimi npravnimi čude si, katera dičijo Kranjsko, spada pač ponicanje vodá, katero se nahaja na kraškem in tem sličnem svetu. Kdor je imel kdaj priliko opazovati notranjske vodé, v prvi vrsti Pivko in Cerkniško jezero — osobito ako so mu zraven tega še znani o tej stroki in o tem predmetu spisani članki gosp. Puticka, c. kr. gozdnega pristava, ne more se dovolj načuditi velikanskemu, vsako leto ponavljajočemu se naravnemu delovanju. Za nas imela so naravna čuda do sedaj prav malo pomena; vedeli smo **ža-nja**, a storili smo malo, da bi svet kaj o tem zvedel, da bi jih prišel gledat, — in s tem gmotno stanje našega prebivalstva podpiral. Do zdaj poznali smo le senčno stran tega naravnega zaklada in stoprav ta napotil je mero-davne kroge, da so se začeli zanimati za to zadevo. Ponicanje vodá v podzemeljskih požiralnikih in jamah in zopet mogočno vretje na drugem kraji na površje, napotilo je pred par leti visoko ministerstvo za poljedelstvo, da je poslalo veččaka v tej stroki, g. Puticka-a na Kranjsko in, ker se je potreba pomoči na Notranjskem najnujnejša čutila, najprvo tjá, da se o tamošnjih razmerah pouči, da tam strokovnjaški pregleda mejsebojno zvezo podzemeljskih voda in poslednjič, da praktično izvrši kolikor možno omejenje teh vodá, da v prihodnje ne škodujejo več poljem in travnikom. Podatki, ki jih je nam o tej stroki omenjeni strokovnjak priobčil, so jako zanimivi.

Glavni namen teh preiskovanj je poleg eminentne strokovnjaške vrednosti vender le, da se za prečijo jako škodljivi zalivi podzemeljskih pritokov. Toda ne samo Notranjska ima to čudovito ponicanje vodá, tudi tukajšnji kraji: Ribniška, Dobropoljska, Struška in Kočevska dolina so polni teh naravnih

prikazni, čeravno ne v istej velikosti. Ko se je čulo, da se bode posrečilo vsakoletne povodnji v Planinski dolini omejiti, takoj se je mislilo in delalo na to, da naj se odstranijo tudi povodnji v Ribniški in Kočevski dolini, katere zlasti spomladi mnogo škode delajo in komunikacijo zavirajo.

Dne 16. t. m. došel je v Ribnico g. Putick, da se tu na lici mesta pouči o tukajšnjih razmerah. Pohodil in ogledal je vse važne kraje. Najbolj in najprvo ogledal si je Dolenjovas in Rakitnico in njijini vodi, potem takozvano „Tintero“, jamo pri Žlebiči, nadalje Dobropoljsko in Struško dolino ž njijinimi votlinami in imenitnostimi; slednjič podal se je v Kočevsko dolino, da pregleda tamošnjih vodá tok.

Zanimivo je mnenje njegovo o nadaljnjem teku Ribniških vodá v podzemeljskem delu. On pravi, da vsi potoki in studenci, ki izvirajo na vznožju „Velike Gore“ in „Male Gore“ in ki po svojem površnem teku v zemljo poniknejo — na Kočevskih tleh zopet prihajajo na površje, ondu nekoliko kilometrov površno tečejo, v zemljo poniknejo in pridejo pri Soteski na Dolenjskem zopet na površje. Še bolj zanimivo in praktično mnogo vrednosti je nadalje njegovo mnenje, da vse te vode, ki se pred našimi očmi v zemljo pogrezajo, ne tekó nič več nego 15 m globoko pod zemeljskim površjem, ter bi se mogle dvigniti na površje, kar bi bilo za vasi, ki so sedaj brez vode, jako važno.

Imenitna je nadalje druga izjava tega veččaka. Po njegovih dosedanjih študijah ne bode težko niti drago, da se odstranijo vsakoletne povodnji v Ribniški in Kočevski dolini, kar bode za občno korist tukajšnjega prebivalstva neprecenljive vrednosti, v zlasti, ako bi se z delom kmalu začelo, seveda najprvo na Kočevskih tleh, katere nižje ležijo in vodo iz Ribniške doline dobivajo.

Gospoda Puticka preiskave so velevažne, posebno ako bode imele praktične posledice. Povzdignila se bode vrednost tukajšnjega sveta, ker bode tukajšnje prebivalstvo rešeno vsakoletnih povodenj, ki jim toliko preglavice in škode delajo, zboljšala se bode tudi komunikacija.

Gosp. Putick bival je teden dnij mej nami, veliko je v tem času obhodil in pregledal, mnogo si je prizadeval, da stvari do jedra pride, upajmo, da njegova strokovnjaška dela ne bodo brez posledic in brez obilnega sadu za našo lepo dolino.

A. L.

Domače stvari.

— (V državnem zboru) odgovoril je večeraj ministerski predsednik grof Taaffe na Foreggerjevo interpelacijo zaradi razpustitve okrajnega zastopa Celjskega tako: Ko so se 1886. l. bile razpisale nove volitve, zahtevalo se je reklamacijskim potom, da se izbriše izmež veleposestnikov 88 volilcev, ker plačujejo premalo davka. Okrajno glavarstvo v Celji ugodilo je temu ugovoru glede 8 osob, katere neso plačevale niti zemljiškega niti sloslopijskega davka. To odločbo potrdilo je namestništvo. Vsled tega se je volitev vnovič razpisala in okrajni zastop sestavil se je v decembru 1886. Na uloženo pritožbo razveljavilo je upravno sodišče za-

Mej tem oglaší plemče*) kneza Potemkina.

Pri imenovanji tega imena zopet so od jeze zaiskrile carici oči. Zapovedala je: „Uvédi kneza v moj kabinet!“ — Plemče otide.

Carica je nadaljevala: „Želim, gospoda, da zdaj pohitita naproti poslancu kana Sahim Geraja, — skrajni je že čas.“

Oba plemiča se priklonita. Orlov pa je bil doslej še vedno v silnej negotovosti, kajti Katarina ni še bila povrnila „Henriade“ grofu Paninu.

Panin dovolil si je izpregovoriti: Prosim, carska milost, da bi smel nesti „Henriado“ njegovej visokosti.“

Katarina odvrne mu černo: „Pošljem knjigo že sama velikemu knezu, — odpuščam vaji, gospoda; ne pozabita hánovega poslanca.“

Zamahnila je z roko, v katerej je držala „Henriado“, na kar obema plemičema pač ni ostajalo drugega, kakor da gresta, kar sta tudi storila, potem ko sta se globoko poklonila.

Toda grofu Orlovu to ni bilo posebno lahko; strašila ga je misel, da ima carica ključ k revoluciji v rokah. Znamenja v knjigi bila so res da drobna in neznatna, ali kaj, ko bi jih carica slučajno vender le opazila?

* Plemče = paže = Page.

Silno razburjen, kar je pa le s silo prikrival, korakal je z grofom Paninom, pripovedovaje mu, kako rano zasadi je Potemkinu, ker podal je carici dokaz, da jo ljubimec vara.

Po odhodu obeh velmož odložila je Katarina „Henriado“ malomarno na mizo, kjer je bilo razloženih še mnogo drugih knjig in pohajati je jela po sobi. Premišljala je, kako naj se vede k možú, kojemu je žrtvovala vso svojo vročo, strastno ljubezen, — no kateri vse to malomarno prezira ter se k drugej ženi nagiba.

Ponosna Katarina žaljena je bila najbolestneje; strastno to ženo naudajala je v prvih trenutkih misel, da z jednim mahom uniči izdajalskega ljubimca. Če je bila kedaj razježena, gorjé mu, kdor je bil kriv te jeze njene.

Za nekaj časa zdelo se je, da se je carica k nečemu odločila; ne da bi bila več pomislila na „Henriado“, odšla je v kabinet, kjer jo je pričakoval Potemkin.

Za nekoliko minut po njenem odhodu ustopi v dvorano Hedvika Bránicka in ž njo Ivan Vasiljevič Krasilnikov, znani nam že ljubeznivi častnik dvorske straže. Ivan in Hedvika si nikakor nista bila tujca, nežna vez, vez ljubezni vezala je njuni srci. In kadarkoli jima je pripuščala služba pri

carici, nista zamujala sestajati se k nežnim razgovorom zagotavlja se si ljubezen najgorečnejšo.

Danes pa imela je krasna Hedvika še važnejši uzrok, da je hrepenela po svojem ljubčku. Dejala mu je: „Dragi moj Ivane! ti veš, da mi je carica zeló naklonjena in da me ima carica bolj za prijateljico, kakor pa za služabnico svojo. Zaupati ji hočem danes, kako vroče se midva ljubiva; no ker nimam roditeljev, niti ne bližnjih sorodnikov, zavisí najin zakon in srečna bodočnost jedino le od nje-nega privoljenja.“

„Stori takó, mila Hedvika; in če carica ne bode nasprotna, poprosim jo za tvojo roko.“

„Dogovorjeno torej?“

„Dogovorjeno. Zdaj pa oprostí mi, Hedvika, da se vrnem v predsobo na svoje mesto. Moj Bog“, — dodal je še ljubeznivi častnik globoko zdihaje, — „moj Bog, kako je časih mučna moja služba v teh dvoranah, — zlasti danes muči me ne malo dolgočasnost.“

„Aj, v to ti je kaj lahka pomoč“, zavrnila ga je Hedvika; „saj vender moreš v sprednjej sobi tudi čitati.“

In določila je šaljivo se smehljaje: „Jaz, predčitateljica carske milosti, dovoljujem ti, da si izbereš od teh knjig katerokoli.“ (Dalje prih.)

radi nedostatnega postopanja namestniški odlok ter vrnilo vso stvar oblasti, da jo zopet reši. Ob enem določilo je upravno sodišče one točke, po katerih se ima razsojevati vprašanje o volilni pravici v tej skupini. Na to je namestništvo z odlokom z dne 14. julija 1888 izbrisalo 71 volilcev ter vsled tega z ukazom od 16. t. m. okrajni zastop na podlagi § 81. zakona ob okrajnih zastopih razpustilo. Ker namestniška odredba še ni pravoveljavna in ker bode notranjemu ministerstvu morda še odločevati o rekurzu, omejuje se minister s tem, da naznanja dejanske momente.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol.) Tudi v St. Andraži v Slovenskih goricah (okraj Ptujski) doseglo se je že, da je ministerstvo zaukazalo, da je na šoli v St. Andraži slovenščina izključljivo poučni jezik, nemščina pa da se sme poučevati le kot neobvezni predmet. — Iz Gornjega grada se nam piše: Pri zadnji seji okrajnega šolskega sveta Gornjegraškega prišla je tudi na vrsto zadeva Mozirske občine, ki je tudi sklenila potrebne korake zoper ponemčevanje slovenskih šol. Celjski okrajni glavar g. Netolizka, ki je predsednik okrajnemu šolskemu совету, prednašal je pri seji vse stvari s svojo navadno priljudnostjo, ko je pa prišla ta zadeva na red, postal je razburjen. Čemu se razburjevati, ako mi zahtevamo, da se pouk nemščine v slovenskih šolah tako uredi, kakor je po znanem členu 19. jedino pravilno? Od tega našega postavno utemeljenega zahtevanja ne bode nas odvrnila nobenega gospoda „razburjenost“. Celjskega gospoda okrajnega glavarja smo pa zmatrali v jezikovnem oziru za bolj treznega in nepristranskega. Ali pa je migljaj iz Gradca, da imajo vsi okrajni glavarji ob korakih slovenskih občin zoper germanizacijo biti „razburjeni“?

— (V Dobu pri Hrastniku) umrl je dne 27. novembra jutraj ob polu petih ondotni župnik preč. g. Ivan Böhheim. Ranjki bil je blag človek in iskren narodnjak. Pogreb bode v četrtek ob 9. uri dopoldne. Naj v miru počiva!

— (Gospod dr. Eržen,) bivši okrajni zdravnik v Črnomlju, umrl je v Graški blaznici dne 22. novembra t. l.

— (Doktorjem prava) bil je te dni na Dunaji promoviran g. Hinko Tuma.

— (Knjižica „Franc Jožef I.," katero je izdala in v 5000 izvodih tiskala družba sv. Cirila in Metoda, je že vsa razprodana. Prireja se drugi natis.

— (Slovensko gledališče.) V proslavo 40letnega vladanja Njega Velečastva priredi dramatično društvo v nedeljo dne 2. decembra t. l. slavnostno predstavo. Igralo se bode drugič „Svetinova hči“, igrokaz v treh dejanjih. Po Adolfa Wilbrandta „Die Tochter des Herrn Fabricius“ poslovenil Anton Trstenjak. Povodom te slavnosti prepustil je pisatelj brezplačno prevodno in uprizorno pravo dramatičnemu društvu. Igra je po svoji dramatični vrednosti in vrlem prevodu zaslužuje živahnega zanimanja in prepričani smo, da ta večer poročevalci ne bodo pisali: gledališče je bilo slabo obiskano. Sicer imamo mnogo žalostnih dokazov, da se je ljubezen naših narodnjakov do slovenske dramatike zelo ohladila; a trditi smemo, da se bode — kakor sa je ohladila — zopet ogrela, ker društvo tekmuje že sedaj v mnogih predstavah z nemškimi g. mači.

— (Vabilo na društveno besedo,) ki jo priredi narodna čitalnica Ljubljanska v soboto dne 1. decembra 1888. l. v društveni dvorani. Vspored: 1. Nagovor. 2. Fr. Gerbič: „Slavospjev“; moški zbor s čveterospjevom; solisti gg. A. Razinger, A. Štamcar, A. Pucihar in J. Paternoster. 3. A. Rubinstein: Ensemble s peterospjevom iz opere „Otroci pustinje“; solisti: gospa M. Gerbičeva, gdč. L. Daneševa in gg. A. Razinger, Fr. Bučar in J. Pianecki in glasoviru spremlja gosp. vitez Ohm-Janušovski. 4. K. Bendl: „Rožica spavaj“; čveterospjev; pojo gg. Fr. Bučar, A. Štamcar, J. Pianecki in A. Dečman. 5. A. Dvořak: „Himna češkega kmetijstva“; mešani zbor s čveteroročnim spremljevanjem na glasoviru; spremljata gdč. K. Zevnikova in g. J. vitez Ohm-Janušovski. 6. Mali ples; godbo oskrbljuje privatna družba pod vodstvom gospoda J. Stiarala. Začetek besedi točno ob 7¹/₂ uri. Pristop je dovoljen izključljivo le čč. p. n. društvnikom. Odbor.

— („Popotnik.) List za šolo in dom“, ima v 22. številki naslednjo vsebino: Kakšen upliv ima

snaznost na odgojo in kako naj šola to pospešuje. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (prof. Fr. Breznik.) — V zadevi, „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Tretja glavna skupščina „Saveza hrvatskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Na Rožniku) bode jutri lov na zajce in srne. Poslednje so se v gozdu za Rožnikom stalno udomačile in računani se, da je ondu, torej pol ure od Ljubljane kaci 22—24 srn.

— (Iz Tolmina) poroča se nam, da je bil pri tamošnji c. kr. okrajnej sodnji dne 27. t. m. spoznan krivega prestopka v zmislu § 488. in 491. kaz. zakona Ljudevit Valenta, akviziter zavarovalnice „Azienda“, zato ker je grdil banko „Slavijo“ in njega glavnega zastopnika. Obsojen je bil v denarno kazen 20. gld., event. na štiri dnij zapora.

— (Iz Cerknice.) Dne 26. t. m. nastal je ogenj pri g. Majdiči. Požarna bramba bila je takoj na mestu, ter zabranila dalnje razširjenje ognja. Gospod načelnik Ivan Korče splezal je prvi z veliko nevarnostjo na streho, ter udušil v dimniku plamen, kateri bi bil prouzročil gotovo velik požar na bližnjih sosednih slamnatih strehah. Hvala zatorej požarni brambi za takojšnjo pomoč, posebno pa načelniku g. Ivanu Korčetu za neutrudljivo delovanje.

— (Z Vrhnik) se nam poroča: Začetkom tega meseca ogrizel je nek ciganski pes po Vrhniku in okolici nekaj psov. Najprvi izmed ogrizenih psov je stekel pes J. Kovača iz Drenovega griča, a ubit čakal 7 dnij pri konjači, predno je prišla komisija konstatovati, kaj da je s tem psom. Šest dnij kasneje je letal stekel pes g. C. Goloba po Vrhniku ter bi bil kmalu gg. Jel. in Gr. popal, da ga slučajno nesta o pravem času zapazila ter ga je potem gosp. Jel. ubil. Tudi ta pes moral je v družbi Kovačevega čakati še cela dva dni predno je prišel odrešenik v podobi gosp. okrajnega živinozdravnika, ter ja rešil nadaljnega čakanja. Ako pomislimo koliko nesreč bi se lahko mej tem časom pripetilo, odkar je prvi pes stekel in pri konjači čakal odrešenika, po Vrhniku pa drug pes, ki je bil tudi stekel okolu letal. Moramo pač odločno grajati, da se gospodje pri zelenih miza tako teško odločijo kaj storiti, ter tako nevarne in nujne reči tako počasno rešujejo. Dokler nismo imeli okrajnih živinozdravnikov je lezlo — sedaj, pa ko jih imamo in jih tudi plačevati moramo, pa moramo čakati po cele tedne predno kdo pride. Kdaj bo vendar bolje?

— (Selitev.) Iz Trsta se javlja 24. t. m. Na Lloydovem parniku „Orion“ preselilo se je te dni 700 avstro-ogerskih državljanov v Brazilijo. Najnovejša selitev zopet jasno svedoči, da so svarila pred izseljevanjem v Ameriko ostala brezuspešna.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 27. novembra. („Polit. Correspondenz“.) Ni še določeno, kdaj pride car v Berlin. V dvornih krogih se misli, da pojde car koncem junija v Berlin, od tam pa čez poletje v Kodanj. Zatrjuje se, da bode prestolonaslednik carja spremljal.

Berolin 27. novembra. Cesar se je na lovu v Letzingu prehladil in ostane nekaj dnij v sobi.

Pariz 27. novembra. Zbornica obravnavala brez debate proračun in potrdila volitev Boulanger-ovo.

Pariz 27. novembra. „Veliki orijent“ francoski je sklenil, da se udeleži manifestacije na Baudinovem grobu.

Dunaj 28. novembra. „Wiener Zeitung“ objavlja ministersko naredbo, s katero se v zmislu zakona za zavarovanje obolelih delavcev z dne 30. marca 1888 rok za prenarodbo neprimernih pravil obstoječih zadružnih in bolniških blagajnic določa do 1. marca 1889. Pozneje se bodo prenarodbe uradno vršile.

Budimpešta 28. novembra. Poslanec Steinacker odložil svoj mandat. (Poslanec Steinacker, ki je tudi tajnik Peštanske trgovske zbornice, dobil je v zbornični seji ukor zaradi svojega govora v zbornici. Uredn.)

Kajira 28. novembra. Anglešk pešpolk in sto Lonjikov odpošlje se nemudoma v Suakim.

Razne vesti.

* (Prostožidarstvo) broji dandanes 15.838 lož in 1,083.000 članov. Tako na pr. imajo Zjedinjene države v Severni Ameriki in Kanada 9864 lož in 605.408 članov, Anglija in naselbine 2173 lož in 217.000 članov, Nemčija 289 lož in 32.527 članov, Ogerska 38 lož in 3000 članov.

* (Očetomor.) Kmetko deklet Julija Udic v Dubici v Bosni usmrtila je svojega očeta Mihajla. Zverska hči usekala je očeta spečega tako močno s sekuro po glavi, da je takoj izdihnil svojo dušo. Grdo ravnanje očetovo s hčerjo nekda dalo je povod nečloveškemu činu.

* (Električna razsvetljava v vasi.) Kriens, mala vas v kantonu Lucernskem, ima od 1. oktobra t. l. električno polučno razsvetljava. Pa tudi po hišah blesti že mnogo taci svetilk, tako da vsega vkupe neznatna vasica broji dosedaj 700 električnih lučij.

prinaša v 22. številki naslednjo vsebino: Kdo določuje literaturne jezike? — Nasledstvo kmetij. — Istra nekada in sedaj. — Pravda urednika Mandiča v državnem zboru. — Čudeno spajenje ruskega carskega doma. — Program strokovne šole v Ljubljani. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Česki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. (Dalje.) — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravništvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., pololetno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo, zdravnika dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v velikej meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmatral je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerskeji, da jdenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kaci 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodnje korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jdenkrat priver korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudij. Da se ponarejalcem delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povečati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in družinji ničvrednimi in nekorištnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustrej vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarajo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, droguerije in parfumerije. (617—6)

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecker der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (759—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—274)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Blagorodni gospod dr. And. Vrečko, c. kr. okr. šolski nadzornik za Vrnski okraj in soustanovnik „Matice Slovenske“, odstopil je svojo pravico za vsprejemanje društvenih „Matičnih“ knjig okrajnej učiteljske knjižnici na Vrnskem.

S tem dobrodelnim činom storil je učiteljstvu Vrnskega okraja zdato uslugo za njihovo nadaljno izobražbo. Zmatram se tedaj dolžnega, da se velemenemu gospodu okrajnemu nadzorniku za to darilo v svojem in svojih koleg imenu najsrčneje zahvalim.

Vransko, dne 25. novembra 1888.

Simon Meglič,
načelnik okr. učiteljske knjižnice.

Loterijne srečke 24. novembra.

Na Dunaji: 53, 59, 46, 4, 67.
V Gradci: 61, 37, 59, 54, 69.

Tuji

25. novembra:

Pri **Slonu**: Jung z Dunaja. — Supan iz Celovca. — Tschepp z Dunaja. — Haas iz Radovljice. — Kramer iz Trbovelj. — Gombo iz Budimpešte. — Schanta iz Klade. — Hladek iz Kočevja.

Pri **Maliči**: Fuchs iz Kokre. — Schlessinger, Sežanski, Glück z Dunaja. — Perhavec iz Sežane. — Bonnersan iz Rovereda.

Pri **južnem kolodvoru**: Schneid iz Belskega. — Vamberger iz Beckereta.

Pri **bavarskem dvoru**: Pallardi z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. nov.	7. zjutraj	738.6 mm.	- 2.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	738.0 mm.	7.4° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	736.8 mm.	7.6° C	z. jz.	obl.	

Srednja temperatura — 4.1°, za 1.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. novembra t. i.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.60	gld. 81.75
Srebrna renta	82.30	82.40
Zlata renta	109.45	109.40
5% marcna renta	97.40	97.40
Akcije narodne banke	877.—	876.—
Kreditne akcije	303.50	304.30
London	121.95	121.95
Srebro	—	—
Napol.	9.66	9.66
C. kr. cekini	5.79	5.78
Nemške marke	59.85	59.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogorska zlata renta 4%	100	40
Ogorska papirna renta 5%	91	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	90
Kreditne srečke	100 gld.	182
Radolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

Hiša na prodaj.

Hiša z jednim nadstropjem, pripravna za gostilno ali prodajalnico, poleg nove vojašnice v **Kravji dolini v Ljubljani**, je pod ugodnimi pogoji na prodaj. — Natančneje pove upravištvo „Slov. Naroda“. (812—2)

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika **dr. Schipek-a**, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker zdravi vsako neprirojeno **gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih** in vsako **bolezni ušes**. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v **glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1.** (781—2)

Za sv. Miklavža

priporoča

J. Förderl-ova

sladčičarska pekarija

v Lingovih ulicah

raznovrstne sladčice, cvibake, potvice, orehove kifelce, šar-keljne i. t. d.

Tudi se prodaja (820—1)

kruh na vago

kilo po 18 kr., 14 kr., 11 kr. in 9 kr.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Stanovanje

odda se v najem

za polovico cene 15 gld. na mesec do Sv. Jurija: 4 velike sobe na ulico, kuhinja, klet i. t. d.

na Rimski cesti št. 9, II. nadstropje.

Vpraša naj se ravno tam.

(78—4)

Brnsko sukno

razpošiljam proti gotovini ali povzetju po čudovito nizkej ceni in sicer

le dobre baže:

3-10 metra, zadosti za zimsko obleko	gld. 3.75
3-10 metra, za boljše zimsko obleko	5.20
3-10 metra, za boljše zimsko obleko	6.—
3-10 metra, za fino zimsko obleko	8.—
3-10 metra, za fino zimsko obleko	10.—
3-10 metra, za jako fino zimsko obleko	12.—
3-10 metra, za jako fino zimsko obleko	14.—
3-10 metra, za najfinejšo zimsko obleko	16.—

Izvrstno Brnsko sukno za suknje:

2-10 metra, za celo zimsko suknjo	gld. 5.—
2-10 metra, za boljše zimsko suknjo	5.50
2-10 metra, za fino zimsko suknjo	6.—
2-10 metra, za najfinejšo zimsko suknjo	10.—

Štirski loden

(747—8)

za lovske suknje in menčikove:

2-10 metra	gld. 5.20
------------	-----------

Jedina kristijanska razpošiljalnica
KAROL PECHACZEK

v Brnu, Zelny trh 13.

Uzorec zastoj in franko.

Praktična darila za sv. Miklavža in Božič.

Rokovice po 15 kr. in več, nogovice po 20 kr. in več, čepice (avbe) po 60 kr. in več, nedrici po 60 kr. in več, životne jopice po 55 kr. in več, stan in hlače vkupe po 60 kr. in več, Jersey-jopice po gld. 1.30 in več, dokolenke, volneni robci, Chenille-robci, bolgarske čepice, Chenille-ovratniki, ovratniki od perzijske volne, vsakovrstne volne za pletenje, spodnja pletena krila.

Zahvaljujem se za poslednjih deset let skazovano zaupanje ter tudi za nadalje priporočam dob o založeno zalogo svojo, zagotavljač, da se bodem trudila skrbeti za dobro blago in postrežbo. — **Vnanja naročila bodo se točno zvršila.** — Priporočam se z velespoštovanjem (818—1)

Špitalske ulice. **MARIJA PODKRAJŠEK.** Špitalske ulice.

AVGUST SCHWEIGER

zobozdravnik

naznanja slav. občinstvu, da pride v kratkem stalno v Ljubljano.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristao in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljše, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in u. t. m. boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščajem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — **Zobni prašek** v škatlicah po 63 kr. — **Zobna plomba** v etuji gld. 1.—. — **Zeljiščeno milo** à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljen preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—11)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričić, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömeches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Skofljici: Luki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Najboljši in najpripravniji način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,855.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno (233—70)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).